

Debat jeugdwerkloosheid

Op dit moment laten wij onze jongeren in de steek. Het groeiende probleem van de jeugdwerkloosheid vraagt om een daadkrachtige aanpak. Elke dag dat een jonge werkloze of arbeidsgehandicapte thuiszit, daalt de motivatie en nemen de kansen op werk verder af. Wanneer we dit niet snel oppakken dan creëren we een probleem voor de toekomst dat maar moeilijk op te lossen is.

De jonge werkloze van nu is straks het kind van de rekening. Wanneer de toegang tot werk is afgesloten, ontstaan er andere problemen zo weten we inmiddels. Mensen in achterstandssituaties komen steeds minder goed mee, hebben vaker schulden en gezondheidsproblemen en sterven uiteindelijk jonger. In een rijk land als Nederland is dat echt een schande. Onze jongeren verdienen een wijze aanpak en echte kansen om zich te ontwikkelen.

De SP ziet veel oplossingen maar wij moeten nu nog lijdzaam toezien hoe een cultuur die gericht is op de zelfverrijking van het individu meer waarde hecht aan persoonlijke rijkdommen dan aan solidair zijn met elkaar. Daar begint de kern van dit grote probleem.

Wat werkt dan wel?

In elk geval is er een stimulans van de economie nodig. Daar waar in de andere Eurolanden de economie al weer goed begint aan te trekken steunt en kreunt ons bedrijfsleven onder een toenemen aantal faillissementen, te hoge BTW, te weinig investeringsruimte en natuurlijk de crisis zelf die maakt dat mensen nauwelijks meer iets kunnen besteden.

De SP hunkert al jaren om ons plan voor een stimulering van het MKB ten uitvoer te brengen. Dit plan geheten 'HART VOOR DE ZAAK' geeft MKB ondernemers de ruimte om te ondernemen door lasten te verlichten, ze kansen te geven in aanbestedingen vanuit de overheid en bijvoorbeeld door de kosten van zieke werknemers deels te compenseren.

Mijn ervaring is dat het juist deze MKB ondernemers zijn die een groot sociaal hart hebben en graag aan de slag willen met onze jongeren. Die mogelijkheden moeten we ze gaan geven. Ook hebben we ideeën voor een nationaal investeringsfonds zeker nu het voor de kleinere ondernemers zo moeilijk is om te investeren.

De nieuwe participatiewet stelt dat we jongeren wanneer zij werkloos raken of als schoolverlater thuis zitten, eerst maar eens vier weken aan hun lot moeten overlaten. Dit zou bedoeld zijn om ze te stimuleren om zelf werk te zoeken. Alsof ze dat zelf niet zouden willen! Laten we geen dag verspillen en deze jongeren laten instromen in ervaringsplekken, werkcoaching, stages en wat er al niet meer aan mogelijkheden bestaat. Elke dag dat we dat uitstellen vergroten we het probleem van de jeugdwerkloosheid.

Er kan veel geld bespaard worden door bureaucratie aan te pakken. Het UWV heeft al aangegeven 524 extra mensen aan te moeten nemen om de verwerking van nieuwe regels binnen de participatiewet goed te laten verlopen. Dit gaat in 2016 meer dan 40 miljoen euro kosten. Jonge gehandicapten moeten iedere maand gaan opgeven of ze bijverdiensten

hebben gehad. Controle is goed, maar als je niets hebt bijverdiend dat moet je dat niet hoeven opgeven. Laten we die miljoenen liever steken in stageplekken en werkervaringsplaatsen. Dit een van de vele voorbeelden die er zijn hoe onze publieke middelen worden verspild.

Een zeer ernstig probleem is het ontbreken van een zogenaamde startkwalificatie voor veel jongeren. Met een VMBO diploma alleen begin je niets en er is inmiddels een ontstellende hoeveelheid jongeren die op deze manier kansloos is aan de kant staat. Het huidige onderwijssysteem is ongeschikt om deze jongeren een goed perspectief te bieden. Veel jongeren vinden geen aansluiting meer in dit systeem en hebben meer tijd nodig om zich te ontwikkelen. Ze kunnen wel leren, maar in een lager tempo. Het best is het vaak nog als ze zich dat in de praktijk kunnen eigen maken. Dit vereist dus dat we de ondernemers helpen om deze jongeren op te nemen. Juist de MKB bedrijven waar ik net al over sprak passen goed bij de aard van de begeleiding die deze jongeren nodig hebben.

Ons Kabinet pretendeert dat wij al deze gaan oplossen met de Participatiewet. Dit is een van de grootste leugens en misvattingen van onze tijd. Laat ik eerst beginnen te zeggen wat ik goed vind aan deze wet.

Wij zijn er goed in in Nederland om mensen allemaal in aparte hokjes te stoppen en voor iedere groep een eigen regeling te maken. Daar moeten we vanaf is mijn overtuiging. Uiteindelijk willen we, rekening houden met de mogelijkheden van mensen, deze mensen aan het werk helpen. Daarbij is het van belang dat we goed kijken naar wat bij iemand past. Daarnaast moet de werkgever gecompenseerd worden en ondersteund om dit goed te begeleiden. En daar zit hem de makke van deze nieuwe wet.

De middelen om mensen te laten participeren zijn bij lange na niet toereikend. De dreiging van de quotumregeling van staatssecretaris Klijnsma maakt niet veel indruk bij ondernemers is mijn ervaring. Dit nemen ze gewoon mee in hun business cases en gaan over tot de orde van de dag.

Maar mijn allergrootste bezwaar tegen de Participatiewet is het strenge regime richting de mensen die dit betreft. Meer dan ooit worden mensen onder druk gezet en tegelijkertijd worden hun inkomsten beperkt. We drukken ze nog verder naar beneden, en in de problemen. Ik zie dit persoonlijk als een verwijt aan het adres van mensen die toch slachtoffer zijn.

Dat is niet alleen contraproductief maar ook zeer in strijd met de solidaire samenleving waar ik in geloof.

Mijn pleidooi:

- Stop met het bezuinigen en stimuleer de economie
- Help de MKB-ers als banenmotor van de economie om onze jongeren aan het werk te helpen.

- Maak nu eens echt werk van het aanpakken van de ongebreidelde zelfverrijking van bankiers, zorgdirecteuren en andere graaiers die de solidariteit in onze samenleving proberen uit te hollen.
- Investeer in goed onderwijs met oog voor de individuele behoefte
- Investeer in werkervaringsplekken, leerstages, en creëer kansen in plaats van mensen te verwijten dat ze thuis zitten.

Boven alles: Laat onze jongeren niet aan hun lot over!

Dank u wel.